

jest mu volno, by uplatňoval proti žalobci nároky z nedodržení úmluvy, rozsudek pro zmeškání však byl vydán podle zákona a nelze ho napadati pro zmatečnost.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu.

Důvody.

Nelze přisvědčiti stěžovateli, že odvolací soud neprávem neuznal na zmatečnost rozsudku prvního soudu podle § 477 čís. 4 c. ř. s. Vše, co v tomto směru stěžovatel uvádí, nasvědčuje toliko tomu, že zmeškal první rok snad následkem listivého jednání žalobcova, ne však proto, že by mu pro nezákonný postup soudu nebo některého soudního orgánu byla bývala odňata možnost se dostaviti k prvnímu roku a tam projednávat. Nic takového se nesběhlo, jak správně na to poukazuje napadené usnesení.

Čís. 12775.

Soud nemůže dáti poručenské schválení ujednání formálně vadnému a proto neplatnému.

(Rozh. ze dne 7. září 1933, R I 627/33.)

V listině o zřízení věna slíbila Olga K-ová, že zřídí své nezl. dceři Ericce K-ové při jejím sňatku věno 40.000 Kč, a bylo dále stanoveno, že nebude-li Erika K-ová v době své zletilosti ještě provdána, má jí býti uvedený peníz vyplacen k volnému nakládání. Poručenský soud neschválil zřízení věna, maje za to, že ve zřízení věna matkou jest spatřovati darování, jež jest pro nedostatek formy notářského spisu neplatné. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Dovolacímu rekursu proti potvrzujícímu usnesení rekursního soudu z důvodu nezákonnosti (§ 46/2 zák. čís. 100/31) nelze přiznati oprávnění, neboť nejvyšší soud neshledal nezákonnost a napadené usnesení odpovídá i stavu věci i zákonu a vývody dovolacího rekursu nejsou způsobilé vyvrátiti správné důvody nižších soudů. Oba nižší soudy odepřely poručenské schválení listiny nadepsané: »Heiratsbestellungs-urkunde«, dané v K. dne 2. února 1933, usoudivše správně, že listina ta pro nedostatek formy (notářského spisu) jest neplatná. Aby právní jednání v listině obsažené mohlo býti schváleno poručenským soudem ohledně nezletilé Eriky K-ové, bylo by třeba, by nejen pro nezletilou bylo výhodné, nýbrž i, by bylo uzavřeno formou zákonem předepsanou a platnost ujednání podmiňující. Soud nemůže dávat schválení ujednání formálně vadnému a proto neplatnému, jež by z toho důvodu snad

mohlo býti napadeno a mohlo takto zavdati příčinu ke sporu, byť i se snad mohlo mluvit o částečné jeho platnosti, an obsah listiny o ujednání zcela přesně nebyl vyjádřen formou předepsanou.

Čís. 12776.

Před československými soudy mohou zastupovati strany jen advokáti usedlí ve státu Československém.

Ke zmocnění právního zástupce v tuzemsku nestačí substituční doložka na plné moci cizozemských advokátů.

(Rozh. ze dne 7. září 1933, R I 741/33.)

Dovolací rekurs podepsaný cizozemským advokátem vrátil do volací soud s tímto upozorněním:

Před československými soudy mohou zastupovati strany jen advokáti usedlí ve státu Československém (věstník 1920 str. 45 a § 1 (1) zákona ze dne 31. ledna 1922 čís. 40 sb. z. a n.). Soud prvě stolice nechť tedy podle §§ 34, 17 zákona čís. 100/31, §§ 84, 85 c. ř. s. vyzve strany podávající rekurs, by jej buď vlastnoručně (firemně s připojením dokladu o správnosti firemního podpisu) podepsali nebo dali podepsati tuzemským advokátem vykázaným řádnou plnou mocí, při čemž se připomíná, že by nestačila substituční doložka na plné moci cizozemských advokátů (čís. 1776 sb. n. s.).

Čís. 12777.

Plná moc, třebaže opravňuje zmocněnce »za zmocnitele a za jeho dědice ve všech právních i politických věcech před soudy civilními i trestními, úřady politickými i jinými«, a třebaže v ní udělena jest i procesní plná moc ve smyslu § 31 c. ř. s., zaniká úmrtím zmocnitelovým, nejde-li o skoncování nějaké věci po smrti zmocnitelově, a nejde-li ani o spor, nýbrž o věc knihovní, pro kterou platí předpisy řízení nesporného.

(Rozh. ze dne 7. září 1933, R I 767/33.)

Knihovní soud vyhověl žádosti manželů V-ových o vklad práva vlastnického k nemovitosti, na níž vázlo pro Jana L-a právo zpětné koupě. Rekursu Jana L-a, podanému jeho právním zástupcem Dr. M-em, rekursní soud vyhověl a knihovní žádost manželů V-ových zamítl.

Nejvyšší soud změnil napadené usnesení v ten rozum, že se rekurs podaný Dr. M-em jako právním zástupcem Jana L-a odmítá.

Důvody:

Podle úředního záznamu na rekursu zemřel dle úmrtního zápisu Jan L. dne 6. listopadu 1932. Rekurs byl podán dne 22. listopadu 1932 (dán na poštu dne 21. listopadu 1932) a k němu byla připojena plná